

καὶ ὑπνοβασίαι, καὶ ὅσα ἄλλα ἡ ἐπιστημονικὴ δυσπιστία ἐβλαῖνε μέχρι τοῦδε ὡς ὄνειροπολήματα καὶ ὡς μαγικὰς ἀγυρτίαις;

Τὰ ζητήματα ταῦτα τολμῶμεν οὐχὶ νὰ λύσωμεν, ἀλλὰ μόνον νὰ θέσωμεν, καὶ τοῦτο ὅπως δεῖξωμεν ὅτι δὲν εἶναι ἐντελὴς ἀσκοπος καὶ σχολαία ἡ γενικὴ περιέργεια ἣν τὸ φαινόμενον τοῦτο κινεῖ, οὐδ' αἷτιοι χλευασμοῦ εἰσὶν ὅσοι, ἄνθρωποι σπουδαῖοι καὶ ἐμβριθεῖς, ἔχουσι τὴν ὑπομονὴν σοβαρῶς νὰ περιεργασθῇ περὶ τὴν ἀκίνητον τράπεζαν, τὰς παλάμους ἐπ' αὐτῆς, καὶ περιμένοντες τότε θέλει λάβει ζῶν. Δὲν εἶναι τῷ ὄντι μικροῦ λόγου ἀξία, οὐδὲ σταῖρα μεγίστων συμπερασμάτων, ἡ βεβαιότης καὶ πρῶτος αὐτῆς ἀποδείξις, ὅτι ἐνυπάρχει ἡμῖν δύναμις εἰς οὐδαμίαν τῶν αἰσθήσεων ὑποπίπτουσα, διαφυγούσα τῶν σοφῶν τὰς ἐρεῦνας ἐπὶ αἰῶνας, δύναμις ἥτις διὰ τῆς θελήσεως καὶ τῆς πίστεως δίδει ζῶν εἰς τὰ ἀψυχα, καὶ ἐπιβάλλει κίνησιν εἰς τὰ ἀδρανῆ. Ἐάν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σιγῆως ἐρεῖτε τῷ ὄρει τοῦτο, μετὰ βίηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται. Κυρουμένης τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης, θέλουσιν ἄρα εὐχερῶς ὡς πρὶν ὁμιλεῖ οἱ σοφιστοὶ τῶν σοφῶν περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως, περὶ Νουστράδμου καὶ περὶ Μεσμέρου, ἴσως καὶ περὶ αὐτῆς τῆς Σιβίλλης καὶ τῆς Πυθίας, ὡς περὶ ἀπαταινίων ἢ φαντασιοσκόπων, καὶ δὲν θέλουσι μᾶλλον σκεφθῇ ἂν δὲν ἐπῆλθεν ἡ ὥρα, ἄλλην νὰ δώσωσι ῥοπὴν εἰς τὴν ἀνθρωπολογίαν, ἴσως εἰς αὐτὴν τὴν ψυχολογίαν, καὶ καθόλου εἰπεῖν εἰς ἅπασαν τὴν φιλοσοφίαν;

ΠΟΙΚΙΛΑ.

ΚΙΚΕΡΩΝΟΣ ΑΝΕΚΔΟΤΑ.

Ὁ Καῖσαρ ἐξελέξατο τὸν Γαμήνιον Ρέμουλον, διὰ τὴν ἀντικατάστασιν τὸν ἀποθανόντα Φάβιον Μάξιμον· ἀλλ' ἡ ἀντικατάστασις αὕτη δὲν διήρκεσεν εἰ μὴ μίαν ἡμέραν, ὥστε καὶ ὁ Κικέρων εἶπεν ἀστεϊαζόμενος « ἐσχόμεν ὑπάτον πολὺ ἀγρυπνον, μὴ κοιμηθέντα κατὰ τὸ τῆς ὑπατείας του διάστημα. » Ἐρχόμενος δὲ μετὰ τῶν πελατῶν αὐτοῦ πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ ὑπάτου τούτου, « Σπεύσωμεν, ἔλεγε καθ' ὁδόν, φίλοι μου, νὰ ρηθίσωμεν πρὸ τοῦ τέλους τῆς ὑπατείας του. »

Περιδιαβάζων ποτὲ εἰς τὴν δημοσίαν πλατεῖαν, ἠρθάνθη δίψαν, καὶ ἐξήτησεν ὕδωρ. Λαβὼν δὲ νὰ πίῃ, εἶδε τὸν Κήνσωρα Κότταν, ἐκδοτὸν εἰς τὴν οἰνοποσίαν. « Κρύψατέ με, τοῖς λέγει, διότι, ἐάν ὁ ἡμίτερός κήσωρ μὲ ἴδῃ, πίνοντα ὕδωρ, θέλει μ' ἀποβάλλει τῆς Γερουσίας. »

Ὁ Κ. Ποπίλιος, ἄνθρωπος εὐχθῆς καὶ ἀπαίδευτος, ἐνόμιζεν ἑαυτὸν δεινὸν νομοδιδάσκαλον. Προσκληθεὶς διὰ νὰ παρευρεθῇ ὡς μάρτυς εἰς ὑπόθεσιν τινα, ἀπεκρίθη ὅτι δὲν ἤξευρε τίποτε. « Νομίζετε, εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Κικέρων, ὅτι ἤθελον σὰς ἐρωτῆσαι περὶ τοῦ Δικαίου; »

Ἡ Φαβία Βελατόλλα ἔλεγε συνεχῶς, ὅτι ἦγε τὸ τριακστὸν ἔτος. « Εἶναι ἀληθές, εἶπεν ὁ Κικέρων, διότι πρὸ εἴκοσιν ἤδη ἔτῳ τὸ λέγατε. »

ΑΜΙΣΘΟΝ ΓΕΥΜΑ.

Τέσσαρες ἀγύρται, ἀρ' οὐ καλῶς ἐγεύθησαν ἐν τινι καπηλείῳ, ἐκάλεσαν τὸν ὑπηρέτην καὶ πρότησαν αὐτὸν περὶ τῆς ἀξίας τοῦ γεύματος. Ὁ πρῶτος προσεποιήθη ὅτι θέτει τὴν χεῖρα εἰς τὸν κόλπον, ἀλλ' ὁ δεύτερος ἐμπόδισεν αὐτὸν, λέγων ὅτι ἤθελε νὰ πληρώσῃ τὴν συμβολὴν αὐτὸς ὁ τρίτος εἰδείξε τὴν αὐτὴν σπουδὴν· τέλος πάντων ὁ τέταρτος, ὅστις δὲν ἤθελε νὰ φαῖ ἥττον γενναῖος τῶν ἄλλων, ἀπηγόρευσε τὸν ὑπηρέτην τοῦ νὰ λάβῃ χρήματα παρὰ τῶν ἐταίρων του. Ἐπειδὴ δὲ οὐδεὶς ἤθελε νὰ ἐνδώσῃ, λέγει ὁ εἰς τούτων « Διὰ νὰ συμφωνήσωμεν, πρέπει νὰ δέσωμεν τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ὑπαρέτου, καὶ ὃν τινα ἐξ ἡμῶν συλλάβῃ, οὗτος θέλει ἀποτίσει τὴν ἀξίαν τοῦ γεύματος. » Ἐπευφρόνησαν δ' ὅλοι εἰς τὴν πρότασιν αὐτὴν καὶ τὴν ἐξετέλεσαν, τοῦ δὲ ὑπαρέτου σκαλεύοντος ἐν τῷ δωματίῳ, οἱ ἀγύρται ἀπῆλθον ὁ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου. Ὁ κύριος τοῦ καπηλείου ἀναδραίνει τότε εἰς τὸ δωμάτιον ἡ δὲ καλὴ μας τυρλομουῖα, ἀκούσασα αὐτὸν, τρέχει, συλλαμβάνει καὶ σφίγγων αὐτόν. « Ἀ! τὸν λέγει, σεῖς θέλετε πληρῶσαι τὴν συμβολὴν. » Καὶ δὲν ἤπατήθη.

ΟΡΝΙΘΕΣ ΤΗΣ ΝΟΥΜΙΔΙΑΣ.

Αἱ ὀρνίθες τῆς Νομιδίας ἔχουσι σχεδὸν μέγεθος γερανοῦ, ἀλλ' ἀνάστημα κορυφώτερον καὶ πτε-

ρὰ τερόνυχον. Ὁ τράχηλος αὐτῶν εἶναι προμήκης καὶ λεπτὸς, ἡ κοιλία μέλαινα καὶ τὸ μέτωπον λευκόν. Τὰ πτενὰ ταῦτα ἀεροποροῦντα ἔρχονται ἐνίοτε καὶ μέχρις Εὐρώπης, ὅθεν μεταβαίνουν καὶ εἰς Αἴγυπτον.